Dosarul nr. 4-2435/2024
4-24117590-12-4-17102024

Hotărîre
în numele Legii

31 ianuarie 2025 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Liudmila Beșliu
Grefier: Olga Topalov
în lipsa: agentului constatator Stoian Grigore, a făptuitorului Moisei Ana precum și a reprezentantului victimei SRL „Easy Credit";
Examinând, în ședință publică, cauza contravențională intentată în privința lui Moisei Ana, *născut la *****, IDNP ****** care se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 319 alin. (1) și art. 319 alin. (2) din Codul contravenţional, instanța de judecată,-

constată:

La 15 octombrie 2024, executorul judecătoresc Grigore Stoian s-a adresat în instanţa de judecată cu demersul privind examinarea procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. 176-2401/2017 din 10.10.2024 şi sancţionarea făptuitorului Moisei Ana pentru neexecutarea intenţionată a cerințelor executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare și necomunicarea informației privind schimbul domiciliului.

Astfel, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. 176-2401/2017 din 10.10.2024, încheiat de către executorul judecătoresc Grigore Stoian, Moisei Ana se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 319 alin. (1) din Codul contravenţional, adică „Acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu" și 319 alin. (2) din Codul contravenţional „Neîndeplinirea obligaţiei de către părţile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informaţiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuţiilor sale".

Agentul constatator, în persoana executorului judecătoresc Stoian Grigore, privitor la care s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală, nu s-a prezentat în judecată, însă acesta a înaintat o cerere instanței de judecată de examinare a cauzei în absența sa, astfel încât, prin prisma art. 455 alin. (2) din Codul contravenţional, s-a dispus posibilă examinarea cauzei contravenţionale în absenţa agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Făptuitorul Moisei Ana, privitor la care s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală pe adresele indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție și în materialele cauzei contravenționale, nu s-a prezentat în judecată, prin urmare, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, potrivit

căruia neprezentarea în şedinţă a făptuitorului, legal citat, fără motive întemeiate, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale, s-a dispus posibil ca examinarea cauzei să aibă loc în absenţa făptuitorului şi remiterea copiei de pe hotărâre.

Reprezentantul victimei SRL „Easy Credit", privitor la care s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală nu s-a prezentat în judecată, prin urmare, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, s-a dispus posibil ca examinarea cauzei să aibă loc în absenţa reprezentantului cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Studiind materialele cauzei contravenţionale în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar ca procesul contravenţional să fie încetat, reieşind din următoarele considerente.

Cu întâietate, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate.

Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional.

În urma studiului materialelor cauzei contravenţionale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri.

La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că „examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei".

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, „persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod".

Norma art. 10 din Codul contravențional, specifică că „constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională".

Conform art. 375 din Codul contravențional: "(1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional".

Reieşind din normele vizate, dar şi analizând circumstanţele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată remarcă faptul că agentul constatator, executorul

judecătoresc Stoian Grigore, nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare.

Cu referire la circumstanțele faptice, instanța de judecată reține că, prin hotărârea judecătorească emisă de Judecătoria Cimișlia din 18.05.2017, a fost dispusă încasarea în de la e la Moisei Ana în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Easy Credit" datoria în sumă 7635, 24 și 390 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Potrivit materialelor cauzei contravenționale, se atestă că, în scopul asigurării executării documentului executoriu, a fost intentată procedura e executare în temeiul încheierii, emisă de executorul judecătoresc Stoian Grigore.

Conform art. 425 Cod contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Astfel, instanța evidențiază prevederile art. 442 alin. (1) din Cod contravenţional, potrivit cărora procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

La caz, instanța de judecată reține că executorul judecătoresc, impută lui Moisei Ana comiterea a două contravenții separate ca componență: art. 319 alin. (1) și art. 319 alin. (2) Cod contravențional.

Referitor la învinuirea adusă, instanța de judecată a stabilit mai multe carențe care nu pot fi puse la baza unei decizii de sancționare, acestea fiind următoarele.

Apriori, fiecare din normele contravenționale incriminate art. 319 alin. (1) și art. 319 alin. (2), presupun a câte două modalități faptice în partea laturii obiective de comiterea a acestora.

Art. 319 alin. (1) Cod contravențional presupune: 1) Acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare; 2) fără motive întemeiate împiedică executarea documentului executoriu.

Art. 319 alin. (2) Cod contravențional presupune: 1) Neîndeplinirea obligaţiei de către părţile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului; 2) necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informaţiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuţiilor sale.

Astfel, prin expunerea în procesul verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale, a acțiunilor întreprinse de către executorul judecătoresc pe marginea executării documentului executoriu în raport cu debitorul Moisei Ana, executorul judecătoresc Grigore Stoian, în calitate de agent constatator, contrar prevederilor art. 442 alin. (2) Cod contravențional, nu a individualizat în parte fiecare faptă ilicită incriminată.

De altfel, din expunerea prezentată în procesul verbal, instanța de judecată nu poate să distingă circumstanțele faptice ce se încadrează separat în două componențe de contravenție separate.

Se constată că agentul constatator nu a întreprins toate măsurile concludente în vederea probării vinovăției contravenientului în baza a două componențe diferite incriminate: examinării corecte a cazului şi administrării de probe care ar fi stabilit existența sau lipsa încălcării legislației de către făptuitor, iar constatările agentului constatator s-au redus la niște fraze generale și nu a indicat anume ce acțiuni sau inacțiuni a întreprins contravenientul când a comis faptele imputate acestuia.

Instanța de judecată constată că, în descrierea circumstanțelor cauzei și consecințelor lor juridice, agentul constatator nu a indicat ce acțiuni/inacțiuni anume a întreprins făptuitorul, pentru aceste componențe de contravenție.

La fel, nu există nici o măsură legală întreprinsă în vederea a aducerii la cunoștința lui Moisei Ana a faptelor imputate, or, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție, acesta a fost întocmit în lipsa făptuitorului, fapt confirmat prin indicarea a unui martor, a cărui date sunt incomplete.

Astfel, instanța atestă că, în procesul de examinare a cauzei nu a fost stabilită vinovăția lui Moisei Ana sub formă de intenție de la neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanței de judecată, și de la neîndeplinirea obligaţiei de către părţile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului sau necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informaţiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuţiilor sale, or agentul constatator nu a individualizat faptele concrete ale debitorului care s-ar încadra în limitele învinuirii contravenţionale formulate.

Astfel instanța de judecată reține că, din materialele cauzei contravenționale nu se constată elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 319 alin. (1) și alin. (2) Cod Contravențional, fapt pentru care, instanța de judecată ajunge la concluzia de înceta procesul contravențional și a anula procesul-verbal cu privire la contravenție din 10.10.2024, întocmit de Grigore Stoian în privința lui în baza art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional.

Prin prisma stabilirii existenței sau inexistenței laturii subiective a contravenției, instanța de judecată reține că, răspunderea contravențională în temeiul art. 319 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri. În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

În cazul de față, instanța de judecată evidențiază că, la materialele cauzei, în susținerea învinuirii, nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărârii și rezultatele acestor acțiuni care să ateste că persoana ar dispune de careva mijloace financiare, însă refuză sau se eschivează de la achitarea datoriei, pentru ca, subsidiar, în baza acestora, instanța să poată stabili intenția făptuitorului Moisei Ana de comitere a contravenției prevăzute de art. 319 alin. (1) din Codul contravențional.

Or, atât potrivit circumstanțelor faptice stabilite de către executorul judecătoresc Grigore Stoian în procesul-verbal cu privire la contravenție, cât și potrivit înscrisurilor anexate în scopul probării învinuirii, se poate deduce doar circumstanța existenței unei datorii, dar în nici un caz nu poate fi constatată intenția persoanei să nu îndeplinească cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau care fără motive întemeiate împiedică executarea documentului executoriu, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita datoria la care a fost obligat prin hotărârea instanței de judecată.

Instanța reține ca fiind elocvente speței prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acţiunile (inacţiunile) cu elemente ale contravenţiei ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenţie, pe care îl înaintează spre examinare instanţei de judecată. În cazul în care aceste acţiuni conţin elemente ale infracţiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, instanța de judecată va face trimitere la Decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (neexecutarea hotărârii instanței de judecată), care în pct. 28 a menționat că, „practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, trebuie probată posibilitateareală a persoanei de a executa hotărârea în discuție”.

Așa fiind, pentru ca să poată fi constatată intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a persoanei, de a purcede la executare.

La caz, instanța de judecată constată că, o mare parte din circumstanțele descrise de către executorul judecătoresc în procesul-verbal cu privire la contravenție nu au nici un suport probator.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate.

Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

La caz, instanța de judecată reține că potrivit circumstanțelor faptice, în situația în care la materialele cauzei contravenționale lipsește cu desăvârșire vreo probă precum că făptuitorul dispune de careva bunuri sau venituri, însă în mod nejustificat refuză executarea hotărârii, fie se eschivează de la achitarea datoriei, prin urmare, în speță, nu se identifică elementul esențial – intenția de a nu prezenta executorului documentele ce

atestă achitarea datoriei, fiind astfel niște împrejurări care impun încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției.

Așadar, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina cet. Moisei Ana, instanța a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator în partea existenței laturii subiective, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul in dubio pro reo.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie.

Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Prin urmare, instanța concluzionează că acțiunile făptuitorului nu întrunesc elementele constitutive ale contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, Procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care, nu există faptul contravenției.

Art. 461 Cod Contravențional stabilește că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 instanța încetează procesul contravențional.

Pornind de la cele indicate, instanța consideră învinuirea adusă debitorului-făptuitor Moisei Ana în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional, neîntemeiată, urmând încetarea procesului în legătură cu faptul că în acțiunile contravenientei nu există faptul contravențiilor.

În conformitate cu art. 461, 462 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se încetează procesul contravenţional intentat în privința lui Moisei Ana, *născut la *****, IDNP ****** care se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 319 alin. (1) și art. 319 alin. (2) din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravențiilor în acțiunile acesteia.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul *Liudmila Beşliu*